

Östergötlands schackförbund 100 år

de första 70 åren

Var det bättre förr?

Redan efter att ha läst rubriken har nu många hajat till.

Ytterligare en, som tycker att allt var bättre förr i tiden? Nej då inte alls! Jag påstår inte att det var bättre förr, men man måste ändå få ställa frågan.

Efter att ha läst igenom manus till den här skriften, skickligt sammanställd av Jan Nordström och efter att ha ögnat igenom en hel del bilder från "den gamla goda tiden" är det inte utan att man minns tillbaka och känner ett litet stygn av nostalgi.

Ja, jag minns ju inte längre tillbaka än början av 50-talet förstås, men bara på de 40 åren är det ju en enorm skillnad.

Då träffades man på spelkvällen på klubben och innan man gick dit "klädde man upp sig". Det var kostym, vit skjorta och slips. Om någon hade kommit dit i jeans hade han väl kastats ut! Det var inte helt ovanligt att man gjorde en paus i partiet för att gå på lokal och få en bit mat och då var samvaron viktigare än ratingpoängen.

Var det bättre? - Vem vet!

Själv var jag 15 år när jag kom in i klubben. Klubben som var Kontoristföreningen i Norrköping.

Kom in förresten. Det var inte som nu att stövla in en spelkväll och tala om att man nu skulle spela för klubben. Det var ansökningsblankett, som skulle fyllas i, som skulle tas upp på nästa styrelsemöte och sedan kanske man "fick bli medlem". Att komma in i klubben som 15-åring var att bli yngste medlem. Juniorer var på 50-talet ett nästan okänt begrepp i klubbarna där medelåldern ofta låg upp mot 50-60 år.

Tiderna har gradvis förändrats.

I den här skriften har författaren valt att mest belysa den äldre epoken och 70- och 80-talen berörs inte så mycket, eftersom de ligger så nära. Självklart har han gjort rätt. 70- och 80-talen kommer säkert att inspirera den som skall skriva ÖSF:s 100-års skrift, men jag vill ändå beröra "vår" tid lite här.

Så mycket har hänt!

Kostym och slips har bytts ut mot T-shirt och jeans. Medelåldern är 30-40 år lägre. Idag lyfter man nästan på ögonbrynen om någon över 50 år kommer med i en tävling.

Jakten på IM-inteckningar och ratingpoäng har ersatt schacket som ett sätt att umgås. Kanske är det bättre?

70- och kanske främst 80-talet har alltså varit juniorernas decennium. Ju fler juniorer, ju mer bidrag från stat och kommun har gjort att alla klubbar - inte minst i Östergötland - satsat hårt på att få många ungdomar med som medlemmar och vi är nu ett av de mera aktiva distrikten i landet.

Även styrkemässigt har givetvis schacket gått framåt i vårt Östergötland och vi har successivt etablerat oss i den absoluta toppens närhet.

LASS, har dominerat mycket under åren, men just nu är Schack 08 den starkaste klubben. På ungdomssidan har det växlat. SS Allians dominerade kraftigt i början, LASS tog över helt under 80-talet och nu har Schack 08 vuxit ut till den största ungdomsklubben.

Vem tar över på 90-talet?

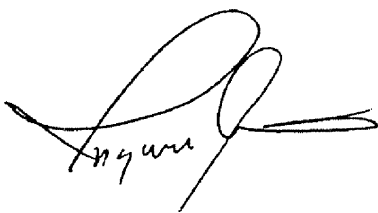
På den administrativa sidan har ÖSF under massor av år nu haft stabilitet. Vi har klarat oss från kriser både personellt och ekonomiskt och kunnat ha god kontinuitet i sammansättning av styrelse och kommittéer vilket gjort att verksamheten kunnat drivas framåt hela tiden.

Hur ser då framtiden ut?

Ja, vi vet att signaler finns om lägre bidrag från stat och kommun. I många kommuner har man redan dragit åt svångremmen.

Trots det måste man se ljusst på framtiden. Nya finansieringsvägar kommer att dyka upp. Nya rekryteringsformer hittas och Östergötlands Schackförbund kommer säkert att när nästa tillbakablick skall göras, ha mycket positivt att notera från 1990-talet och framåt.

Var det verkligen bättre förr?

Ingemar Eriksson

Ordförande

Det allra första mötet

Östergötlands Schackförbund (ÖSF) bildades den 4 maj 1913 på Norrköpings Kontoristförenings Schackklubbs lokaler. Mötet öppnades av K. Österholm, ordförande i kommittén som verkat för ÖSF:s grundande.

Detta vet vi eftersom protokollet finns bevarat. Förutom Kontoristföreningen var följande klubbar representerade: Norrköpings Schackklubb, Norrköpings Goodtemplares Schackklubb, Linköpings Arbetares Schackklubb, Linköpings Schackklubb samt Valdemarsviks Schacksällskap.

Förbundets syfte definierades som så: "Östergötlands Schackförbund, som utgör en sammanslutning af Östergötlands Schackklubbar och af schackvänner vilka ej tillhöra någon schackklubb, har till ändamål att utbreda intresset för schackspelet samt genom medel som styrelsen finner lämpliga söka bland medlemmarna utveckla den teoretiska och praktiska kännedomen om schackspelet."

Mötet valde ett verkställande utskott, förlagt till Norrköping och bestående av A. Ljungqvist, N Sundberg och C Ekelund, samt som suppleanter K Österholm och Hugo Johnsson.

Och så till slut: "Ordföranden avslutade sammanträdet med ett tack till de närvarande och uttalade sin förhoppning om att det nybildade förbundet måtte gå framåt och bidra att fylla sin uppgift: Schackspelets befrämjande" - som det heter avslutningsvis i det historiska protokollet, undertecknat av mötessekreteraren Albert Rosén.

Notiser från de första åren

Men sänär som på det första protokollet finns dessvärre inga handlingar kvar från ÖSF:s inledande årtionde. Det lilla vi trots allt kan förmedla från den tiden baseras på notiser, som skickats in till Tidskrift för Schack.

Så t ex framgår i all korthet 1916, att verkställande utskottet då fortfarande höll till i Norrköping och vid det laget utgjordes av herrar C Österholm, N Bohman och E Österlund.

Lagtävlingen genomfördes säsongen 1918 - 1919 redan för fjärde gången. Klubbarna gjorde upp om det av ÖSF uppsatta vandringspriset. Deltagande klubbar var den här säsongen Linköpings Allmänna Schackklubb, Kontoristföreningen, Norrköping Schackklubb och Skärblacka Schackklubb Av de tre föregående lagtävlingarna hade Kontoristföreningen vunnit två och Linköpings Allmänna Schackklubb en.

Östa BK vann lagserien

Från och med säsongen 1926-27 finns de flesta, dock ej alla, årsberättelserna bevarade. Det framgår att ÖSF 1926-27 hade växt till och då omfattade 10 klubbar med inalles 195 medlemmar. Tolv lag deltog i östgötaserien.

Högsta klassen, A-serien, vanns den gången av Östa Bollklubb - en fotbollsklubb från Norrköping, sedan länge, saligen avsmnad. Östa BK höll sig också med en schacksektion, där spelstyrkan tydligen var aktningsvärd. Tvåa i serien kom den här säsongen Norrköpings Schacksällskap, NSS.

Även ett individuellt östgötamästerskap spelades året 1927. Det vanns av Erik Keller, NSS-bror till den åtminstone i Norrköping legendariske fotbollsspelaren Tore Keller (Sleipner). Två kom en annan Norrköpingsspelare, Karl Stråhlin. Sju spelare deltog.

Spelåret 1927-28

Under de närmast följande åren spelades inget individuellt ÖM, medan däremot lagserien troget genomfördes varje säsong.

I årsberättelsen för 1927-28 finns en fullständig redovisning av de deltagande lagen och deras placeringar, mycket intressant att ta del av. Klass 1: 1) Linköpings Allmänna Schacksällskap (LASS) 2) Östa Bollklubb A-lag 3) NSS 4) Nykterhetsvännernas Segelsällskap (Norrköping, höll sig med schacksektion).

Klass 2: 1) Östa Bollklubbs B-lag 2) NSS B-lag 3) Söderköpings Schacksällskap.

Klass 3: 1) Schackklubben Fylgia, Norrköping 2) Finspongs Schackklubb 3) Schackklubben Tornet, Norrköping 4) LASS B-lag.

Man noterar att flera av dessa klubbar sedan länge upphört, och att idrottsföreningar dåför tiden gärna tycks ha hållit sig med schacksektion. För seglare och fotbollsspelare passade det kan tänka bra att ägna vintermånaderna åt schack. Man lägger också märke till, att sex av de elva lagen kom från Norrköping.

Folke Ekström mästare

Det dröjde sedan till 1931 innan det spelades något mer individuellt östgötamästerskap. Segraren där skulle längre fram göra sig internationellt bemärkt, såväl i närschack som i korrerschack - Folke Ekström.

Lagtävlingen vanns de tre säsongerna 1930-33 av NSS, vanligen med LASS som tvåa.

Än, så länge tycks partierna ha spelats utan tidsbegränsning. Så måste man tolka det faktum att det på ÖSF:s årsmöte i september 1931 framställdes ett förslag om att matchpartierna skulle spelas med schackur. Förslaget hänsköts till styrelsen.

Årsberättelsen för 1930-31 hade ÖSF-styrelsen, efter en ganska lyckad säsong, förklarat sig "emotse ett kraftigt stegrat intresse för schackspelet inom Östergötland". Dessa förhoppningar kom dock till en början på skam. Det verkliga bottenappet kom 1933-34, då endast tre klubbar deltog i lagtävlingen. Vann gjorde, för första och enda gången, Söderköpings SS följt av Kontoristföreningen.

Inga individuella ÖM spelades under dessa år.

Samtidigt skedde emellertid ett starkt uppsving på riksnivå. Med trion Gideon Ståhlberg, Gösta Stoltz och Erik Lundin började Sverige vinna schackframgångar internationellt. I olympiaden i Folkestone 1933 kom det svenska laget på tredje plats, i Warszawa 1935 tvåa. Det var resultat som stimulerade, något som snart skulle märkas även i Östergötland.

LASS vann det mesta

Säsongen 1934-35 deltog sju klubbar i lagserien. Som oftast under 30-talet kom LASS främst.

Efter några års uppehåll spelades 1935 åter ett individuellt ÖM. Här vann Willy Pettersson, Kontoristföreningen före Nils Olsson, NSS.

I årsberättelsen sägs att "Denna turnering har blivit synnerligen lyckligt genomförd, och har särskilt det förut goda kamratskapet spelarna emellan ytterligare stärkts".

Ö SF: s årsmöte i april 1935 fastställde betänketiden i matchpartierna till 20 drag i timmen, och högst sex timmars spel. Vid det laget hade schackuren uppenbarligen redan införts, vilket således måste ha skett under 30-talets första hälft.

Efter 60 drag gick partierna till avdömning - ett förhållande som skulle bli bestående under flera årtionden, och som vi ska återkomma till.

Smålandsmatcherna

Kring mitten av 30-talet börjar det, parallellt med de svenska framgångarna internationellt, att röra på sig inom östgötaschacket. Härom vittnar bland annat en skrivelse daterad den 26 juli 1935: "Schacket i Östergötland har ju icke varit något att hurra för, men då intresset under det sista spelåret betydligt stegrats, då nämligen antalet till förbundet anslutna klubbar utökas från 3 till 8 har behovet av förbindelser utåt gjort sig gällande".

Skrivelsen var ställd till Smålands Schackförbund, och där aktualiserades för kanske första gången vad som snart skulle vara en omsorgsfullt vidmakthållen tradition – landskapsmatcherna mot Småland. I brevet framhölls att denna "kvalitetsmatch" skulle komma "som en toppunkt på säsongen för de spelare som verkligen gått in för spelet i högre grad än de övriga". Vi får här en blyxtbelysning av, vilken betydelse detta första schackliga utbyte med omvärlden hade.

Den allra första landskapsmatchen mellan Östergötland och Småland utkämpades sedan i Norrköping den 16 februari 1936. Östgötasegern med 11-9 betecknades som smått sensationell.

Utbytet över länsgränsen skulle snart nog ökas ytterligare. Norrköpings Schackförbund hade en tid spelat matcher mot starka - alltför starka - Örebro Schacksällskap. Nu tog ÖSF över, och den 6 december 1936 spelades på Strömsholmen i Norrköping en jättebatalj över 49 bord.

Östgötaget vann rekordmönstringen med 29-20. En stor skara åskådare följde matchen, och då givetvis särskilt spelet på de främsta borden. På toppbordet blev det remi mellan Folke Ekström och Einar Pettersson, och på andra bordet noterades samma resultat mellan Willy Pettersson och F Axelsson.

Match om DM-titeln

Säsongen 1939-40 kunde Östergötlands schackförbund räkna in 14 anslutna klubbar, med 244 medlemmar. Som ÖSF-ordförande fungerade åren 1935-40 Einar Pettersson,

Norrköpings Schackklubb, medan sekreterarposten under samma tid bekläddes av först Nils Olsson, NSS och därefter Nils Vult von Steijern, Kontoristföreningen.

Lagtävlingarna dominerades fortfarande av LASS. Individuellt genomfördes däremot, trots det växande intresset, under flera år inget ÖM. 1938 beslöt ÖSF:s årsmöte om en ny form för mästerskapet. Medlem av ÖSF gavs då rätt att utmana sittande östgötamästaren i en match om fyra partier. I fall av flera utmanare skulle ÖSF-styrelsen utse den mest värdiga kandidaten.

En match, men inte mer, genomfördes också efter det konceptet.

Det var Folke Ekström, östgötamästare år 1931 som utmanade 1935 års mästare Willy Pettersson, Kontoristföreningen. Matchen, som spelades 1939 omväxlande i Linköping och Norrköping, vanns övertygande av Ekström med två vinster och en remis.

Formerna för individuella ÖM förblev dock provisoriska, och tävlingen hamnade nu åter i träda för några år.

Annars gick saker och ting sin gilla gång. Årsmöten hölls, styrelser tillsattes. Vid årsmötet 1939 i Folkets hus i Norrköping gjordes några timmars uppehåll för fotbollsmatchen mellan svenska mästarna Sleipner och AIK i Idrottsparken. Efter matchen återupptogs förhandlingarna, varefter serverades supé, säsongens DM-priser delades ut och man så avslutade dagen med en blixturnering.

Till höger, på första bordet, Anton Fridh, LASS och på andra bordet Frank Dahlberg, Kneippbaden. Rimligen är fotografiet från någon av de årliga landskapsmatcherna mot

Småland, någon gång under 1950-talet. Spelet på toppborden följs med stort intresse av bland andra några bekanta östgötaspelare och ledare - Sven Öberg, LASS, Sven Björk, Kneippbaden, Gunnar Tenggren, Kamraterna, Ivan Fransson, LASS och Sven-Olof Kaller, Kamraterna.

Krigsåren svåra

Krigsåren, åtminstone de inledande, vållade svåra avbräck för schacket i landet - inte att undra på, när en stor del av schackspelarna låg ute i beredskapen. Medlemsantalet sjönk. Säsongen 1941-42 var inte mer än åtta klubbar anslutna till ÖSF, med blygsamma 149 medlemmar.

Men seriespelet genomfördes, som alltid. Under krigsåren vann LASS östgötaserien ytterligare tre gånger, Norrköpings Kontoristförening två gånger och nybildade Schackklubben Kamraterna, Linköping en gång.

De s k triangelmatcherna mot Småland och Örebro, en egenhändig liten serie som kom igång i december 1939, hankade sig fram genom krigsåren. 1940 måste dock Smålandsmatchen skjutas på framtiden, när Östergötland visade sig ha sju av sina tio främsta spelare inkallade.

Beklämmande mellanspel

Under andra världskriget intog ÖSF en bestämd och högst hedervärd ståndpunkt i en central schackpolitisk fråga. Det var när tredje riket stod på sin höjdpunkt och Hitlers arméer höll en stor del av Europas länder ockuperade. 1 denna tyska "nya europeiska ordning", med dess anpassningstendenser, spirade nu även ett visst schackliv igen.

Under tysk överhöghet bildades det s k Europeiska Schackförbundet, med säte i München. Till denna tvivelaktiga skapelse anslöt sig Sveriges Schackförbund, efter beslut på kongressen i Östersund sommaren 1942.

Men nu tog det hus i helvete bland de svenska schackspelarna. En storm blåste upp mot kongressbeslutet. Ständigt fler krävde extrakongress.

På Östergötlands Schackförbunds årsmöte den 8 november 1942 diskuterades frågan livligt. Mötet gick enhälligt på styrelsens förslag att uppmana SSF att utträda ur Europaförbundet. Klubbarna i Motala och Valdemarsvik yrkade på ett skarpare formulerat beslut, enligt vilket ÖSF skulle förklara sig lämna SSF om förbundet kvarstod i Europaförbundet.

På den framtvingade extrakongressen i februari 1943 beslöts också om det svenska utträdet, varvid ÖSF:s ordförande Oscar Pettersson "framlade vårt förbunds synpunkter på denna sak". Och därmed var det beklämmande mellanspelet ur världen.

Äntligen fason på ÖM

1942 fick så ÖSF, äntligen, fason på formerna för individuella ÖM. Tävligen, med sex av förbundet inbjudna deltagare, förlades till påskhelgen och vanns av Olov Sterner, Kontoristföreningen.

1943 arrangerades tävligen av NSS, som ett led i den anrika klubbens 50-årsfirande. Entréavgiften på 50 öre - en krona för alla tre speldagarna - hindrade inte att rätt många

intresserade följde tävlingen, som vanns av Willy Pettersson, Kontoristföreningen, Övriga deltagare var fjolårssegraren Olov Sterner, Henry Johansson och Nils Wallentin, NSS samt Berent Bohr och Arne Boman, SK Kamraterna.

Under säsongen 1944-45 anmälde ÖSF, på initiativ av Willy Pettersson, till lag-SM i korrshack ett manskap som verkligen inte gick av för hackor. Där ingick Willy Pettersson själv (svensk kormästare 1955), Sten Isaksson (blivande internationell kormästare), Arne Boman, Rune Averby (svensk kormästare 1974), Erik Nyberg samt Henry Johansson. Laget vann tävlingen överlägset.

Många avdömningar

Som nämnts gick allt sedan början av 30-talet seriepartierna till avdömning efter 60 drag. Den stackars ÖSF-styrelsen fick ägna en del tid åt denna syssla. Alltför svåranalyserade ställningar skickades vidare till högre ort, till Sveriges Schackförbund.

Men alla dessa knepiga avdömningar, stundom avgörande för matchutgången, tärde hårt även på SSF:s trots allt begränsade resurser. I ett brev från SSF till ÖSF 1942 angående ett parti från en match mellan Skänninge och SK Kamraterna sägs avdömningen vara så svår, att SSF måste ta ut tio kronor för att kunna uttömma ställningen. Men eftersom partiet saknade betydelse för matchutgången så föreslogs, att kombattanterna i stället skulle enas om remis.

För att minska avdömningsbördan för styrande organ ökades dragserien på de sex speltimmarna år 1946 från 60 drag till 75. Avdömningarna blev sedan färre, men kvarstod likväl.

Isaksson i eliten

Efter krigsslutet arrangerades SM-tävlingarna sommaren 1946 i Östergötland, närmare bestämt Motala.

267 spelare deltog och landslagsklassen hemfördes av Erik Lundin. Norrköpings Willy Pettersson var med i det förnäma sällskapet men fick nöja sig med att dela sista platsen bland de nio spelarna - för övrigt med en stormästare, den ojämnne Gösta Stoltz. Willy hade en del otur, bland annat förlorade han på tid i vinstställning mot Lundin.

Individuella ÖM spelades nu i god ordning varje år. Sten Isaksson, Motala hade vid det här laget etablerat sig som en av länets allra främsta spelare och tog bland annat hem ÖM-titeln åren 1945, 1946, 1947 och 1949. 1948 blev emellertid Kneippbadens Sven Stylander oväntad vinnare, med Isaksson som tvåa.

En som troget deltog i ÖM-tävlingarna vid den här tiden var Arne Boman, SK Kamraterna, tillika sekreterare i ÖSF några år i början av 40-talet. 1954 tilldelades Boman en särskild utmärkelse för att ha deltagit i de tio senaste ÖM-tävlingarna. Som bäst kom den idoge Boman tvåa.

Som ordförande för ÖSF fingerade under så gott som hela 40-talet Oscar Pettersson, SK Kamraterna.

Ökande intresse

När 1950-talet gick in var tolv klubbar med 279 medlemmar anslutna till Östergötlands Schackförbund. Klubbarna var Skänninge SK, Norrköpings SS, Mjölby SJ, SK Kamraterna, Motala SS, Linköpings Allmänna Schacksällskap, Kneippbadens SK, Finspångs SK, Ljungsbro SK, Skärblacka SK, Norrköpings Kontoristförenings SK samt Valdemarsviks SK.

1950 spelades ingen tävling om individuella ÖM, eftersom endast en spelare anmält sig. Den svackan visade sig dock vara en ren tillfällighet. Tvärtom ökade nu intresset såpass att man från och med 1952 började spela efter Monrads system. 1957 infördes också en B-klass. Tävlingen avgjordes fortfarande under påskhelgen.

Anton Fridh, LASS var länets starkaste spelare under 50-talet och vann också ÖM några gånger. 1957 blev han dock distanserad av Uno Elbri, LASS som då vann en mycket överraskande seger med Fridh på andra plats.

Andra ÖM-segrare under 50-talet var Rune Averby och Sten Isaksson, Motala, Tore Danielsson, LASS, Gunnar Carlberg, Kontoristföreningen, Frank Dahlberg, Kneippbaden och Paul Ekman, SK Kamraterna.

Dramatik i serien

I östgötaserien gick det dramatiskt till vid några tillfällen.

Säkerligen blev det en del diskussioner efter sista ronden i serien 1950-51. SK Kamraterna spelade då 5-5 mot Kontoristföreningen - och passerades av Motala, som vann sin match med något anmärkningsvärda 91/2-1/2 och därmed kom knapp tvåa.

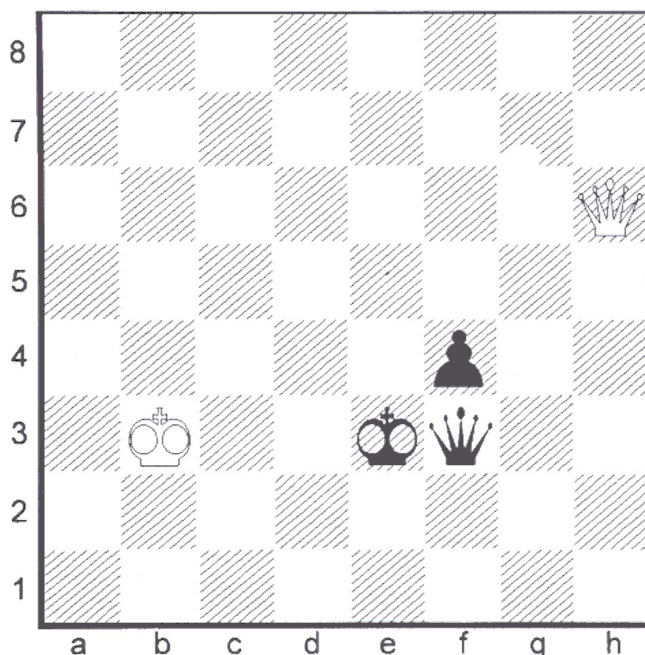
Men medgång och motgång tenderar möjligen att jämna ut sig i längden. Några få år senare, säsongen 1952-53, skulle lyckan vara Kamraterna mer bevågen.

Inför sista ronden i östgötaserien låg då Kamraterna och "arvfienden" LASS i täten med vardera 10 matchpoäng, och bättre partipoäng för LASS. sista ronden möttes så de båda Linköpingslagen.

Matchen blev olidligt spännande. 41/2-41/2 stod det medan Harry Andersson, LASS och Bertil Holm, Kamraterna kämpade vidare i ett damslutspel fram till de magiska 75 dragen, då detta för seriesegern helt avgörande parti gick till avdömning.

Ställningen (Vit, Harry Andersson Kb3, Dh6 Svart, Bertil Holm Ke3, Df3, Bf4) sändes nu upp till Sveriges Schackförbund, där elitspelaren Allan Werle fick avdömningen om hand och

konstaterade lätt vinst för svart. Som vits "kanske relativt sett bästa försök" angav han 76.Kc4. Men svart parerar lätt vits schackar med motschack eller bindning, t ex 76.- Kd2, 77.Kb5, De3, 78.Kc6, £3. "Svart gör sin övervikt gällande", summerade Werle. Och så hade SK Kamraterna för andra gången tagit hem östgötaserien.

Avdömningsställningen i det avgörande partiet mellan Harry Andersson, LASS och Bertil Holm, SK Kamraterna.

Avdömningar förekom således fortfarande, i östgötaserien likaväl som, faktiskt, även i landskapsmatcherna mot Småland. De tycks dock ha varit färre än förr om åren. Säsongen 1953-54 skickades endast ett parti upp till Sveriges Schackförbund för avdömning där. Höjningen av yttersta gränsen från 60 till 75 drag hade gett resultat. Och kanske togs det nu också oftare remis i för matchutgången betydelselösa partier. Detta gällde dock inte spelarna på sjunde bordet i matchen mellan Skänninge och Motala säsongen 1951-52. Där kämpade spelarna på med sådan frenesi - och, får man tro, i sådan tidsnöd - att man efteråt inte kunde fastställa hur många drag som gjorts, och därmed heller inte ställningen efter de vitala 75 dragen. Domslutet blev att båda (!) spelarna förlorat partiet, varför tiomannamatchen slutade med det ovanliga resultatet 8-1!

Mest framgångsrika östgöotalag under 50- talet var LASS, fem segrar i östgötaserien, och Kontoristföreningen med två segrar. Säsongen 1953-54 kom Kneippbadens förstalag tvåa och andralaget trea, onekligen en imponerande bredd.

Nya allsvenskan

Ett nytt inslag i det svenska schacklivet tillkom säsongen 1950-51 - det allsvenska seriesystemet, där främst landskapslag deltog och där Östergötland gjorde sin entré efter något år. Laget pendlade sedan under 50-talets gång mellan division 2 och division 3.

Som ett litet kuriosum ska vi här återge det lag, som Östergötland ställde upp med i en allsvensk serieomgång i november 1954: 1. Anton Fridh, LASS 2. Willy Pettersson, Kontoristför-

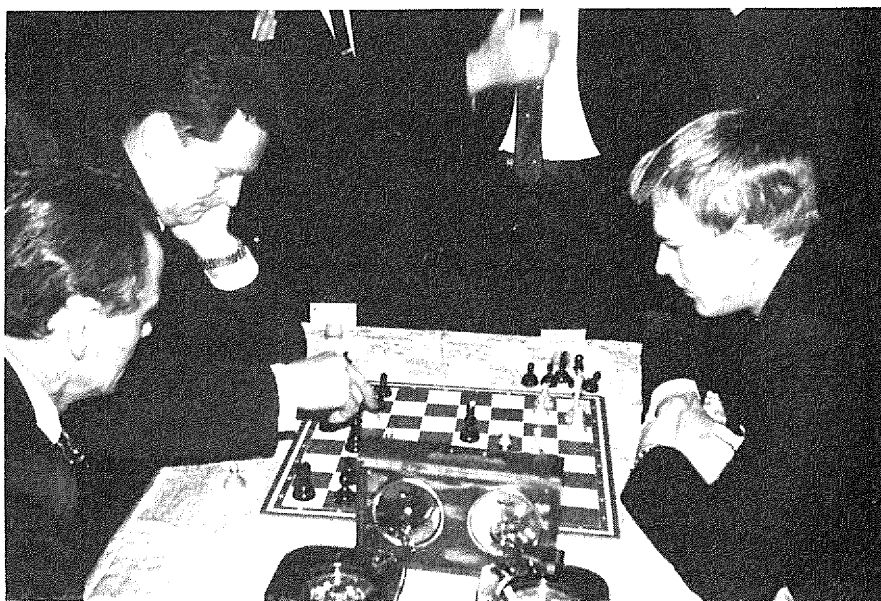
eningen 3. Sten Isaksson, Motala 4. Frank Dahlberg, Kneippbaden 5. Arne Boman, Kamraterna 6. Rune Averby, Motala 7. Erik Kjellberg, Kneippbaden 8. Bengt Flisberg, Kontoristföreningen 9. Sven Stylander, Kneippbaden samt 10. Tore Danielsson, LASS. Fem Norrköpingspelare, tre Linköpingspelare!

I början av 1953 firades Östergötlands Schackförbunds 40-årsjubileum på Frimurarehotellet i Linköping. Efter en omfattande blyxtävling för tremannalag serverades en supé, där diplom utdelades till förtjänta medlemmar.

Ivar Johansson, LASS svarade för ordförandeskapet i Ö SF-styrelsen åren 1951-54, varefter Sven Björk, Kneippbaden tog över åren 1954- 59. Rune Andersson, SK Kamraterna skötte sekreterarposten under en stor del av 50-talet, följd av en annan slitstark person på uppgiften - Eric Johnson, Skänninge SK.

Som den förste, men ingalunda den siste, östgötaspelaren vann Willy Pettersson överlägset 1955 års SM i korrshack - med 9 poäng av 10 möjliga, hela 11/2 poäng före tvåan Arne Ericsson.

Noteras kan också att det traditionella matchutbytet med Småland fortsatte genom hela 50-talet.

Erik Kjellberg, Kneippbaden i hård kamp mot Ulf Svensson, Skänninge i en snabbschackstävling i Skänninge 1962. Ingen av herrarna vann tävlingen, men det var heller inte så mycket att säga om. Där deltog nämligen också en viss Paul Keres, som under sina fyra årtionden i världseliten således också gjorde Skänninge den äran.

Juniorer dyker upp

Det var under 50-talet som en viss juniorverksamhet började spira i Östergötland, sedan schack dittills varit en så att säga mer farbroderlig sysselsättning.

Hur pass ovanf detta med juniorschack ännu var i början av 50-talet framgår med all önskvärd tydlighet av en skrivelse från ÖSF-sekreteraren Rune Andersson upp till Sveriges Schackförbund i december 1952. SSF hade då tydligen aktualiserat frågan om någon juniortävling, och Rune Andersson svarade att "Vi har tyvärr ej kunnat få fram någon förmåga hos oss som ev. skulle kunna beredas tillfälle att delta i den utlysta kvalificeringstävlingen". Det fanns således inte en enda junior att räkna med i hela Östergötland vid den här tidpunkten.

Och sekreteraren fortsatte med att suckande konstatera att "Det är ju så att ungdomen hellre vill ägna sig åt något ytligare när det gäller hobby i allmänhet och spel i synnerhet." Fast själva tanken var det inget fel på. "Vi anser dock att iden med juniorschack är prima, vi får se om vi kan komma igen till ett annat år".

Jodå, iden var verkligen "prima"! Och det dröjde nu heller inte länge förrän det började hända saker på juniorfronten också i Östergötland.

1954 arrangerades för första gången ett särskilt DM för juniorer. Fyra ungdomar från tre klubbar spelade då dubbelrondigt i Linköping över påskhelgen om titeln. Folke Pettersson, Kontoristföreningen blev länets förste juniormästare, efter särspel med klubbkamraten Gunnar Carlberg.

1955 figurerar för första gången namnet Ulf Svensson, Skänninge - då som den mycket lovande yngling, som det året vann junior-DM. Trea blev Ingemar Eriksson, Kontoristföreningen, som framöver skulle göra sin stämma väl hörd - bland annat som ÖSF:s nutida ordförande!

Ungdomen började tränga fram. 1956 vann Gunnar Carlberg senior-DM, med Ulf Svensson som fyra (tio spelare deltog).

1959 spelades DM med en ungdomsklass om 14 deltagare, och en juniorklass med fyra tävlande. I den senare blev det särspel mellan tvenne lovande Mjölbygossar - Roland Thapper och Bengt Hammar. Den gången var det Thapper som vann, men rollerna skulle snart bli ombytta.

Säsongen 1959-60 genomfördes för första gången en särskild juniorserie i Östergötland, med sex deltagande lag. Kneippbadens SK vann samtliga matcher.

Spridning och bredd

På det hela taget var 50-talet ett gott schackligt årtionde för Östergötland. Spelåret 1955-56 hade antalet medlemmar ökat till 411. För säsongen 1958-59 finns en sammanställning av de då 20 klubbarna, som säkerligen kan ha sitt intresse. Här alltså:

NSS 24 medlemmar (därav en junior)

Kontoristföreningen 26 (0)

Kneippbadens 68 (13)

SJ Schackklubb, Norrköping 14 (0)

SK Kamraterna 32 (1)

LASS 37 (2)

CVM:s Schackklubb 16 (0)

Motala SS 37 (1)

Mjölby SS 28 (3)

SJ Kamraterna Mjölby 15 (0)

Skänninge SK 55 (25)

Vadstena SK 24 (2)

Hästholmens SK 7 (1)

Ödeshögs SK 7 (0)

Boxholms SK 12 (0)

Finspångs SK 17 (2)

Åtvidabergs SK 20 (0)

Skärblacka SK 14 (0)

Valdemarsviks SK 21

Gusums SK 15 (4)

Tillsammans blir detta 489 ÖSF-medlemmar, varav 55 juniorer. Förteckningen vittnar om spridning och bredd inom östgötaschacket. Även småorter hade sin schackklubb, och det fanns flera företagsanknutna klubbar. Flest medlemmar hade Skänninge SK, som också höll sig med den mest utvecklade juniorverksamheten. Därutöver var det väl i stort sett enbart Kneippbadens SK som hade något i juniorväg att komma med - än så länge.

Säsongen 1959-60 översteg medlemsantalet i ÖSF för första gången 500 - inte mindre än 542 medlemmar, av dem 121 juniorer, kunde då räknas in. Men de närmast följande säsongerna blev sämre. Trots att spelåret 1963-64 var bättre än det föregående hade antalet medlemmar då sjunkit till 429, varav 86 juniorer. "Detta är långt under vad man kan kalla normalt för ett så stort distrikt som Östergötland", konstaterade ÖSF-styrelsen bekymrat i årsberättelsen. Inte förrän säsongen 1965-66 överskred medlemsciffran åter 500, för att sedan falla under strecket igen. Sammanfattningsvis så fluktuerade alltså antalet medlemmar avsevärt genom 1960-talet.

Firat 50-årsjubileum

ÖSF:s 50-årsjubileum år 1963 firades givetvis grundligt. Dels arrangerades en jubileumstävling, öppen för samtliga förbundets medlemmar. Den vanns av då mycket säkre Tore Danielsson, LASS. Och dels genomfördes också elitävlingar för både seniorer och juniorer.

Seniortävlingen vanns av f d östgöten men vid det här laget Malmöbon Anton Fridh före Bengt Hammar. Först på tredje plats kom årets Sverigemästare Kristian Sköld! Fyra blev Sten Isaksson och femma Tore Danielsson. Juniortävlingen blev en framgång för Motalas Rolf Isaksson som vann en halv poäng före Kent Käfling, NSS.

Jubileumsmiddagen på Stora Hotellet i Linköping samlade ett 90-tal deltagare.

Som ordförande för ÖSF under årtiondet alternerade Sören Björnlert, LASS, senare Boxholms SK (1959-62) samt (1967-77) och Sixten Kennerud, Skänninge SK (1962-67).

Framgångar för juniorer

På juniorsidan skedde under 60-talet en påtaglig utveckling på bredden, som snart även skulle ge utslag i individuella framgångar.

En del lokala juniortävlingar arrangerades. 1961 spelades vid sidan av den traditionella seniormatchen mot Småland även en juniormatch på tio bord, med östgötaseger 81/2-11/2. Även den matchen skulle nu bli tradition - och lever ju till skillnad från seniormatchen kvar än idag.

I SM-tävlingarnas juniorklass noterade Östergötland flera framgångar. Höjdpunkten kom 1966, då Skänninges Gert Svensson blev svensk juniormästare. Året dessförinnan hade Jan Nordström, LASS gått till finalspelet, en bravad som 1967 upprepades av klubbkamraten Ingvar Carlsson - blivande ÖSF-ordförande, stark spelare mm.

På det hela taget breddades juniorschacket starkt under 60-talet. Organiserad verksamhet kom igång i skolorna, säsongen 1965-66 avgjordes för första gången ett lagmästerskap för skolor i länet. Säsongen efter började även individuella skol-DM arrangeras.

Gamla och nya namn

I takt med det ökade utbudet av tävlingar i landet miste de lokala evenemangen något av sin hävdvunna status. I samband med Smålandsmatcherna konstaterades ibland att det var synd, att de bästa spelarna ställde upp så dåligt. Inte heller DM var längre alltid riktigt vad det varit.

Bland DM-segrarna märktes under 60-talet såväl gamla välbekanta namn, såsom Sten Isaksson (tre ÖM-segrar under 60-talet), Rune Averby, Erik Kjellberg, Willy Pettersson - men även i sammanhanget mer nya namn som Torvald Larsson, LASS och Björn Viklund, Schack 08-NKF.

Individuellt utvecklades Bengt Hammar under 60-talet till en stark mästarklassspelare, som sedan under 70-talet skulle ta steget vidare upp i den yppersta Sverigeeliten.

En nymodighet under 60-talet var östgötamästerskapet i korrschack. Förstatävlingen, 1964, vanns av Eric Johnson, 1965 och 1966 segrade Rune Averby, och 1967 Erik Kjellberg.

I den årliga landskapsmatchen bröt Småland 1967 Östergötlands då långvariga segersvit. Men 1969 ställdes matchen in, eftersom Småland inte kunde få ihop ett lag. Solveig Haraldsson, som då ännu representerade Skänninge SK, vann 1968 det första av en lång rad dam-SM. SM-tävlingarna avgjordes det året i Norrköping, arrangerade av Schack 08-Kontoristföreningen.

Seriespelet förändras

Seriespelet fortsatte under efterhand förändrade former. LASS, Motala och Schack 08-Kontoristföreningen vann distriktsserien några gånger vardera under 60-talet.

I allsvenska serien tog Östergötland efter seger i division II södra säsongen 1959-60 steget upp i allra högsta divisionen, där laget sedan åkte jojo mellan ettan och tvåan.

Mot slutet av 60-talet gjordes sedan det allsvenska seriesystemet om i grunden - byggdes ut och omvandlades till en tävling mellan klubbtag. Därmed var östgötagets saga all.

Säsongen 1969-70 representerades istället länet i allsvenskan av sammanslagningen Allians (div 1 norra), Schack 08-NKF och NSS, de båda senare i tvåan. Samma säsong vanns östgötaserien av LASS, som därigenom som fjärde östgötag tog klivet upp i allsvenskan.

Östergötland har bidragit med flera svenska lagmästare i korrshack. Här segrarna av årgång 1974 - Lars Didriksson, Rolf Isaksson, Bengt Hammar och Ulf Svensson, under överinseende av outtröttlige allt-i-allon Sixten Kennerud

Kongresstävlingarna, Sverigemästerskapet, har arrangerats 'lem gånger i Östergötland genom åren. Här en utblick över stora salen i samband med SM-tävlingarna i Motala 1976. Detta var andra gången som Motala stod som arrangör för SM, den första var 1946.

Ett utmärkt årtionde

Även 70-talet blev ett utmärkt årtionde för östgötaschacket. DM-tävlingarna fungerade förträffligt, med stor bredd i deltagandet. Välbesatta mästerskapstävlingar för långpartier, blyxt, tremannablyxt, snabbschack, östgötaserien samt en lång rad ungdomsevenemang genomfördes årligen.

Allians var nu den starkaste östgötaklubben och höll sig kvar i div I södra under större delen av 70-talet, med ett par meriterande andraplatser som bästa resultat.

Solveig Haraldsson fortsatte med att vinna dam-SM flera gånger om, och Anders Larsson blev svensk juniormästare 1971. Båda representerade Allians, som under 70-talet därtill radade upp den ena svenska korrshackmästaren efter den andra - Rune Averby 1974, Bengt Hammar 1976, Ingemar Schütz 1978. Allians tog också hem lag-SM i korrshack ett par gånger.

Juniorschacket växer

Vad som mer än något annat kännetecknade 70-talet var den väldiga breddutvecklingen på juniorsidan.

De 318 ÖSF-an slutna juniorerna säsongen 1969-70 representerade redan de en stark ökning - som dock var ett intet jämfört med de 855 som kunde räknas in säsongen 1977-78. Kraftigaste uppsvinget noterades spelåret 1972-73, då juniorantalet växte från 337 till 623. För större delen av den ansvällningen svarade LASS. Framgångsrik junior var Ingemar Schütz, Allians, som tidigt började härja också bland seniorerna.

Sören Björnlert efterträddes 1977 som ÖSF-ordförande av Allan Jonasson, Schack 08, som blev kvar på posten i tre års tid.

Motala stod som arrangör för 1976 års SM-tävlingar, jämnt 30 år efter det föregående tillfället.

Smålandsmatcherna för seniorer upphörde kring mitten av 70-talet. Matcherna fortsatte dock på juniorsidan, om än inte riktigt varje år.

80-talet i korthet

Återstoden av ÖSF:s tillvaro, från tidigt 80-tal och framåt, ligger alltför nära i tiden för att riktigt höra hemma i en historik. Vi nöjer oss med några basfakta. DM-segrare under den

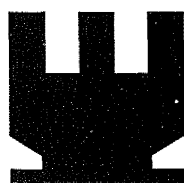
aktuella tiden framgår av särskild förteckning.

Medlemsantalet som säsongen 1980-81 uppgick till 1.245 (därav 294 seniorer och 951 juniorer) hade 1989-90 ökat till 1.455 (243 seniorer, minskning således, men hela 1.212 juniorer).

I den allsvenska elitserien, som inrättades till säsongen 1987-88, lyckades Schack 08 (som mot slutet av perioden ryckt fram som Östergötlands särklassiga elitklubb) kvala in och därefter också hålla sig kvar. Allians tog sig upp till säsongen 1989-90 men åkte då omgående ur elitserien igen.

Östergötland kunde under 80-talet fröjda sig åt inte mindre än tre svenska juniormästare 1982 Hans Jonsson, Schack 08, 1983 Per Thorén, Schack 08 samt 1988 Per Vernersson, LASS. Länet svarade under årtiondet för två SM-evenemang - Linköping 1984, Norrköping 1988.

Som ÖSF-ordförande under denna avslutande tid har fungerat Ingvar Carlsson, LASS (1980-83) samt därefter oavbrutet Ingemar Eriksson, Schack 08.

Ungdomsmatch under senare år.

INDIVIDUELLA ÖSTGÖTAMÄSTARE

1927 Erik Keller

1931 Folke Ekström

1935 Willy Pettersson

1939 Folke Ekström (match mot Willy P)

1942 Olov Sterner

1943 Willy Pettersson

1944 Willy Pettersson

1945 Sten Isaksson

1946 Sten Isaksson

1947 Sten Isaksson

1948 Sven Stylander

1949 Sten Isaksson

1951 Sten Isaksson
1952 Rune Averby
1953 Anton Fridh
1954 Anton Fridh
1955 Tore Danielsson
1956 Gunnar Carlberg
1957 Uno Elbri
1958 Frank Dahlberg
1959 Paul Ekman
1960 Sten Isaksson
1961 Sten Isaksson
1962 Rune Averby
1963 Erik Kjellberg
1964 Willy Pettersson
1965 Torvald Larsson
1966 Sten Isaksson
1967 Björn Viklund
1968 Torsten Järneström
1969 Gunnar Lundberg
1970 Gert Svensson
1971 Bengt Hammar
1972 Torvald Larsson
1973 Ingemar Schütz
1974 Hans Pettersson
1975 Lennart Johansson
1976 Allan Jonasson
1977 Lenny Johansson
1978 Ingemar Schütz

1979 Roger Larsson
1980 Ulf Bergsten
1981 Lenny Johansson
1982 Ingvar Carlsson
1983 Magnus Fäldt
1984 Pavel Lacka
1985 Niclas Ottenklev
1986 Johan Ingbrandt
1987 Johan Ingbrandt
1988 Pavel Lacko
1989 Ingemar Schütz
1990 Rickard Andersson
1991 Per Verneresson
1992 Per Verneresson
1993 Per Verneresson

SEGRARE 1 LAG-DM (ÖSTGÖTASER1EN)

1926-27 Östa BK
1927-28 LASS
1928-29
1929-30
1930-31 NSS
1931-32 NSS
1932-33 NSS
1933-34 Söderköpings SS
1934-35 LASS
1935-36 LASS
1936-37 LASS
20

1937-38

1938-39 LASS

1939-40 LASS

1940-41 LASS

1941-42 LASS

1942-43 Kontoristföreningen

1943-44 SK Kamraterna

1944-45 Kontoristföreningen

1945-46 NSS

1946-47 LASS

1947-48 Motala SS

1948-49 Kontoristföreningen

1949-50 LASS

1950-51 LASS

1951-52 Motala SS

1952-53 SK Kamraterna

1953-54 LASS

1954-55 LASS

1955-56 Kontoristföreningen

1956-57 Kontoristföreningen

1957-58 LASS

1958-59 LASS

1959-60 LASS

1960-61 Schack 08-Kontoristföreningen

1961-62 Schack 08-Kontoristföreningen

1962-63 LASS

1963-64 Schack 08-Kontoristföreningen

1964-65 Motala SS

1965-66 Motala SS

1966-67 Motala SS

1967-68 NSS

1968-69 Skänninge SK

1969-70 LASS

SEGRARE 1 JUNIOR-DM

1954 Folke Pettersson

1955 Ulf Svensson

1956 Ingemar Andersson

1957 Björn Viklund

1958 Gunnar Andersson

1959 Roland Thapper

1960 Bengt Hammar

1961 Bengt Karlsson

1962 Åke Kilander

1963 Per-Ove Hesselbom

1964 Gert Svensson

1965 Björn Nordin

1966 Ingvar Carlsson

1967 Hans-Åke Cedersund

1968 Bo Andersson

1969 Ben Hayes

1970 Anders Larsson

1971 Anders Larsson

1972 Ingemar Schütz

1973 Mikael Broberg

1974 Dick Pettersson

1975 Alf Ekberg
1976 Jens Karlsson
1977 Magnus Fäldt
1978 Håkan Strääf
1979 Johan Wiberg
1980 Johan Ingbrandt
1981 Hans Jonsson
1982 Hans Jonsson
1983 Niclas Ottenklev
1984 Leif Haraldsson
1985 Peter Laveryd
1986 Marcus Degerheim
1987 Thomas Wrangenby
1988 Lars Larsson-Cohn
1989 Viktoria Johansson
1990 Morten Strandberg
1991 Mende Dimowski
1992 Fredrik Stensson
1993 Mika Perälä

ORDFÖRANDE I ÖSTERGÖTLANDS SCHACKFÖRBUND

1926-28 1 Beijer
1928-30 Aron Karlsson
1930-33 J Wanger
1933-35 Nils Wallentin
1935-40 Einar Pettersson
1940-41 Oscar Rapp

1941-51 Oscar Pettersson

1951-54 Ivar Johansson

1954-59 Sven Björk

1959-62 Sören Björnlert

1962-67 Sixten Kennerud

1967-77 Sören Björnlert

1977-80 Allan Jonasson

1980-83 Ingvar Carlsson

1983- Ingemar Ericsson

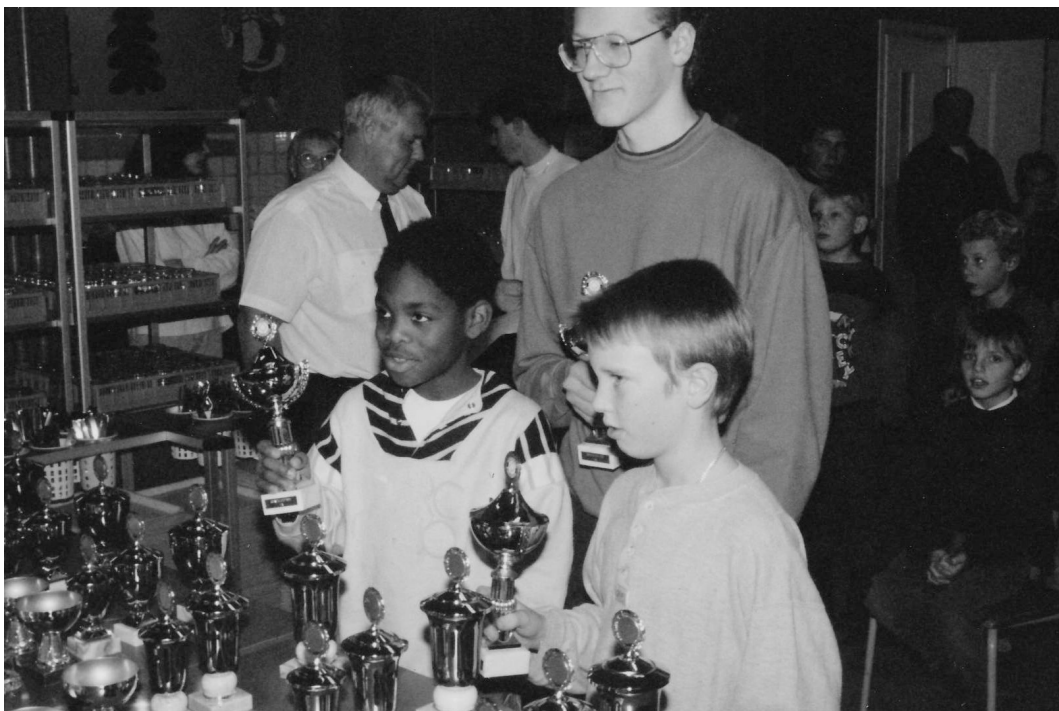
De senaste 30 åren

80-tal och 90-tal med schackläger och ungdomstävlingar

Kring 1970 startade flera klubbar i Östergötland ett metodiskt arbete för att få fler ungdomar att intressera sig för schack.

Den starka utvecklingen av ungdomsschacket i Östergötland fortsatte under 80-talet. 1980 hölls ett första ungdomsläger för Östergötlands juniorer i Arkösund. Dessa sommarläger med ofta 40-50 ungdomar i 8-16-årsåldern hölls sedan varje år till början av 2000-talet i bl.a. Yxnerum, Sättravallen och Brevik. De bidrog starkt till att höja spelstyrka och schackintresse hos distriktets ungdomar.

Tävlingsverksamheten för Östergötlands ungdomar var omfattande. Knatte- och ungdomsserierna med 4 spelare i varje lag omfattade oftast ca 25 lag under mitten och slutet av 80-talet. Lass, Schack 08, Allians och Motala ställde oftast upp med flera lag. Även de individuella knatte- och ungdomscuperna var populära. De spelades i tre ålderklasser 3-4 gånger per säsong, ofta med ca 100 deltagare.

Ingemar Eriksson delar ut priser i Knatte- och Ungdomscupen 1992 till segrarna Per Wikström, Pontus Carlsson och Olle Vikmång.

Även skoltävlingarna var populära. Individuella Skol-DM samlade vid några tillfällen runt 150 deltagare.

I Skol-lag-DM med 4 åldersklasser brukade ca 30 lag delta. Många ungdomar var med i alla dessa tävlingar och hade ofta inbokad var tredje helg under vinterhalvåret för olika schacktävlingar i Östergötland.

Distriktsmatcher

Seniormatcherna mellan Östergötland och Småland upphörde redan vid mitten av 70-talet. Juniormatcherna fortsatte däremot. Under 80-talet spelades dessutom juniormatcher även mot Örebro län och Malmö samt vid något tillfälle också mot Göteborg. Östergötland vann de flesta av dessa matcher, även om de mot Malmö och Småland ofta var jämna. Distriktsmatcherna spelades på ca 30 bord. Den sista matchen mot Örebro län vanns 1992 av Östergötland med 81-36. Därefter kunde Örebro län inte få ihop lag längre och matchutbytet upphörde. Mot Malmö hade det upphört ytterligare något år tidigare medan Smålandsmatcherna höll på till 1995 då Östergötland vann med 22-18 i Linköping.

Som ett engångsevenemang hölls dock som en del av Schackets Dag en propagandamatch på Stora torget i Linköping i september 2006 mellan Östergötlands ungdomar och Örebro läns. Östergötland vann med 73,5-30,5. Matchen följdes av en simultanföreläsning med Pontus Carlsson.

Skol-lag-SM

Segrande lag i Skol-lag-DM har gått vidare till Skol-lag-SM. I dessa tävlingar har flera östgötska lag varit framgångsrika.

1986 vann Ebersteinska skolan från Norrköping riksfinalen i gymnasieklassen. Laget bestod i bordsordning av Hans Jonsson, Thomas Arvidsson, Joakim Hammarklou och Per Zetterberg. Vid Nordiska Mästerkapet tog laget sedan en andraplats.

1989 såg vi åter en norrköpingskola vinna gymnasieklassen, denna gång De Geerskolan med flera elever från Sveriges nya schackgymnasium.

1990 segrade Tornhagsskolan från Linköping i riksfinalens högstadielklass. Viktoria Johansson, Per Svensson, Ingela Eriksson och Anders Jansson hette spelarna. I nordiska finalen i Århus uppnåddes en tredjeplats. Laget innehöll två blivande framgångsrika spelare i damlandslag, Viktoria i Sveriges och Ingela först i Sveriges men sedan också i Australiens.

1991 vanns riksfinalen i lågstadielklassen av Slestadsskolan från Linköping med Pontus Carlsson på första bordet.

Slestadsskolans segrande lag i Skol-lag-SM 1992 med (fr.v.) Niklas Holmqvist, Christian Hedenstierna, Per Erlandsson, Pontus Carlsson, Fredrik Almroth och Joakim Nordin.

1993 vann åter De Geerskolan riksfinalen i gymnasieklassen med Ebersteinska skolan på andra plats!

1994 vann Slestadsskolan riksfinalen igen, denna gång i mellanstadielklassen. Laget bestod av Pontus Carlsson, Christian Hedenstierna, Joakim Nordin och Per Erlandsson vilka också varit

med om att vinna lågstadieklassen 1991. I den nordiska finalen i Reykjavik belades därefter en hedrande andraplats efter det finska laget. Året därpå vann man riksfinalen igen men nådde "bara" en fjärdeplats i den nordiska finalen i Bergen med Pontus, Joakim, Per, Linus Aronsson och Erik Olsson.

1997 lyckades ett till största delen nytt lag från Slestadsskolan vinna riksfinalen igen. Erik Olsson, Oscar Carlsson, Olle Viman och Anders Sjögren hette spelarna. De blev sedan tvåa i den nordiska finalen på hemmaplan i Linköping.

1999 vann Berzeliussskolan från Linköping riksfinalen i gymnasieklassen. I laget ingick Pontus Carlsson, Anders Nordenfelt, Björn Alling, Martin Klashed och Alexander Pettersson. I den nordiska finalen i Oslo uppnåddes en tredjeplats. Även året därpå vann Berzeliussskolan riksfinalen med nästan samma lag.

Efter år 2000 har hittills inget östgötag lag upprepat de tidigare framgångarna i Skol-lag-SM.

Skol-SM individuellt

Individuella Skol-SM har under många år varit en jättetävling med flera hundra deltagare från hela landet. Under de senaste decennierna har tävlingen vid några tillfällen arrangerats av östgötagklubbar:

1980 LASS, 715 deltagare

1992 LASS, 848 deltagare

1998 Schack08 och Dagsbergs SK, 769 deltagare

2003 Schack08, 633deltagare

2007 LASS, 465 deltagare.

Ungdomar från Östergötland har också hållit sig framme i prislistorna med bl.a. några förstaplatser för:

1986 Hans Jonsson, Schack 08

1991 Mikael Jonsson, Norrköping, klass B

1991 Pontus Carlsson, LASS, klass I

1992 Lasse Danielsson, LASS

1995 Pontus Carlsson, LASS

2005 Lucas Wickström, LASS

2006 Lucas Wickström, LASS

2010 Gabriel Nguyen, LASS

2012 Gabriel Nguyen, LASS

SM

SM är jämte Allsvenskan den största och mest traditionsfyllda schacktävlingen i Sverige. Under senare år har detta stora evenemang med flera hundra deltagare arrangerats i Östergötland några gånger:

1968 Norrköping

1976 Motala

1984 Linköping

1988 Norrköping

2001 Linköping.

Alla dessa arrangemang fick lovord i hela Schacksverige.

Under de senaste tre decennierna hittar vi flera goda resultat av östgötaspelare:

1980 Bengt Hammar, SS Allians, 15e i SM-gruppen

1981 Bengt Hammar, 6:a i SM-gruppen, Ingvar Carlsson, LASS 31:a i SM-gruppen

1982 Bengt Hammar, 7:a i SM-gruppen, Pavel Lacko, LASS, 17e i SM-gruppen. Hans Jonsson, Schack 08, svensk juniormästare

1983 Bengt Hammar, 6:a i SM-gruppen. Per Thorén, Schack 08, svensk juniormästare

1984 Bengt Hammar, SS Allians, 6:a i SM-gruppen. LASS bästa klubb i SM

1985 3 östgötar i SM-gruppen, Bengt Hammar och Ingemar Schütz från SS Allians men bäst gick det för Johan Ingbrant, Schack 08, med en 9e plats.

1988 Johan Ingbrant, 11:a i SM-gruppen. Per Vernersson, LASS, svensk juniormästare. Pavel Lacko, LASS, 11:a i Mästarelit

1989 Nils-Gustaf Renman och Pontus Sjödahl, båda från Schack 08, blev 10:a respektive 12:a i SM-gruppen. Per Vernersson, LASS, 10:a och Kurt Andersson, SS Allians 15e i Mästarelit

1990 Per Vernersson, LASS, 8:a i Mästarelit

1992 Hans Jonsson, Schack 08, 2:a och Ingvar Carlsson, LASS, 8:a i Mästarelit

1993 Hans Jonsson, Schack 08, 5:a i SM-gruppen

1994 Hans Jonsson, Schack 08, 7:a i SM-gruppen, Ingvar Carlsson, LASS, 7:a i Mästarelit

1995 Peter Laveryd, Schack 08, 4:a och Joakim Nyander, Schack 08 11:a i Mästarelit

1996 Peter Laveryd, Schack 08 1:a i Mästarelit före bl.a. inte mindre än 5 andra östgötar, Per Wikström Schack 08, Ingemar Schütz Schack 08, Tony Herrström LASS, Tomas Karlsson Schack 08 och Ingvar Carlsson LASS

1997 Peter Laveryd, Schack 08, 9:a i SM-gruppen. Tony Herrström, LASS, 3:a och Josef Ask, Schack 08, 12:a i Mästarelit

1998 Peter Laveryd, Schack 08, 1:a i Mästarelit före bl.a. östgötarna Per Vernersson, Schack 08, Bo Sjögren, LASS samt Ingemar Schütz, Tomas Karlsson och Josef Ask, Schack 08

1999 Peter Laveryd 5:a i SM-gruppen. Johan Ingbrant och Per Vernersson, båda Schack 08, 1:a respektive 2:a i Mästarelit före bl.a. Rolf Isaksson och Kurt Andersson från SS Allians

2000 Per Vernersson 9:a och Johan Ingbrant 12:a i SM-gruppen. Josef Ask, Skärblacka SK, 6:a och Ingemar Schütz 12:a i Mästarelit

2001 Pontus Carlsson, LASS, 8:a i SM-gruppen. I Mästarelit deltog 4 spelare från Schack 08, Per Vernersson, 1:a, Johan Ingbrand, 3:a, Fredrik Lindgren, 9:a och Ingemar Schütz 14:e

2002 Per Vernersson 12:a i SM-gruppen. Tomas Karlsson, Schack 08 9:a i Mästarelit

2004 Tomas Karlsson, 5:a i Mästarelit

2005 Pontus Carlsson, LASS, 9:a i SM-gruppen

2006 Pia Cramling, LASS, 4:a i SM-gruppen

2007 Pontus Carlsson 7:a i SM-gruppen. Simon Rosberg, LASS. 7:a i Mästarelit

2008 Pontus Carlsson 5:a i SM-gruppen. Lucas Wickström, LASS 5:a i Mästarelit

2010 Bengt Hammar, SS Allians, segrare i Veteran-SM. Frans Dahlstedt, Schack 08, segrare i Kadett-SM

2011 Pontus Carlsson, 7:a i SM-gruppen

2012 Bengt Hammar, segrare i Veteran-SM

2013 Pontus Carlsson, 8:a i SM-gruppen

Seriespelet

Allsvenskan

SS Allians var under 70- talet Östergötlands starkaste klubb med flera goda placeringar i Allsvenskans högsta serie. Under 80-talet närmade sig dock både Schack 08 och LASS SS Allians i spelstyrka. Säsongen 1985/86 debuterade Schack 08 i Division 1 Norra och belade en sjätteplats av 8 lag. SS Allians blev samtidigt 7:a i division 1 Södra.

Säsongen 1987/88 förändrades seriesystemet så att det bara blev en enda högsta grupp, Elitserien. I kvalificeringen till denna lyckades Schack 08 genom seger i den ena kvalgruppen gå vidare till Elitserien 1987/88 medan SS Allians med en tredjeplats i den andra kvalgruppen

inte lyckades kvalificera sig till den nya Elitserien. Schack 08 kom sedan 4:a under den första säsongen i den nya Elitserien. LASS och SS Allians hamnade på 3:e plats i serien under i Division 1 Norra respektive Division 1 Södra.

Schack 08, seriesegrare i näst högsta divisionen 1985, stående fr.v., Magnus Fäldt, Johan Ingbrant, Per Thorén, Niclas Ottenklev, Hans Jonsson, Ulf Bergsten, sittande, Dan Lindgren, Allan Westling (lagledare) och Lenny Johansson.

Schack 08 kom sedan att i många år klara sig fint i Elitserien med sina många unga starka spelare som Johan Ingbrant, Hans Jonsson, Per Thorén Peter Laveryd, Magnus Fäldt, Niclas Ottenklev m.fl.

SS Allians lyckades 1989/90 vinna Division 1 Norra men åkte ur Elitserien året därpå.

1992/93 och de två följande säsongerna blev Schack 08 3:a i Elitserien. Dessa mycket starka prestationer överträffades dock 1995/96 då man blev 2.a efter SK Rockaden från Stockholm. Denna säsong lyckades även LASS genom seger i Division 1 Mellersta ta sig upp till Elitserien. Elitserien var dock något för svår för LASS och laget hamnade på sista plats 1996/97 och fick ånyo spela i Division 1.

LASS, seriesegrare i division 1 1996, fr. v., Vladimir Kozlov, Tony Herrström, Robert Ericsson, Ingvar Carlsson, Bengt Nilsson, Nedeljko Malesevic, Bo Sjögren och Per Vernersson.

1997/98 vann LASS Division 1 igen. Det andra försöket i Eliserien lyckades inte bättre än det första utan laget hamnade åter på sista platsen. Det hjälpte inte att laget hade unge lovande Pontus Carlsson på första bordet. Gamla rävar som Bo Sjögren, Jan Westlund, Ingvar Carlsson m.fl. vägde i detta sammanhang för lätt. Schack 08 klarade sig som vanligt kvar i Elitserien men kunde inte längre kämpa om topplatserna trots att klubbens unga garde från 80-talet efterhand förstärkts med Nils-Gustaf Renman, svensk mästare 1978 och 1980 samt lärare på schackgymnasiet, Per Vernersson och Nedeljko Malesevic från LASS samt Ingemar Schütz från SS Allians.

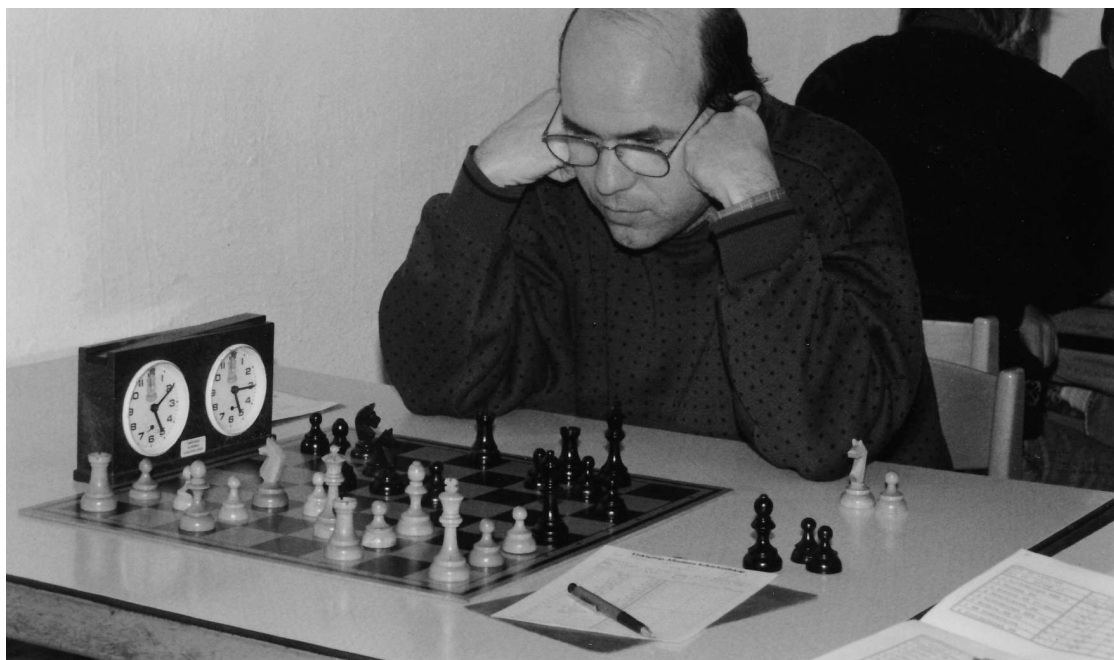
Efter mer än 15 år i den högsta serien så blev Schack 08 bara 10:a av 12 lag säsongen 2001/02 och flyttades ned till Division 1. Säsongen därpå vann man dock Division 1 Mellersta och kunde spela i Elitserien igen 2003/04. Med en ny 10e placering blev det Division 1 igen.

Division 1 Mellersta 2004/05 vanns av Lass med Schack 08 på andra plats en matchpoäng efter. Det var gott om östgöotalag i denna serie. Schack 08 II kom 5:a och SS Allians 8:a.

Till Elitserien 2005/06 hade LASS på samma sätt som flera andra klubbar gjort tidigare förstärkt laget. Nyförvärven var främst stormästarna Pia Cramling och Juan Bellón. Bl.a. med hjälp av denna förstärkning kunde LASS för första gången klara sig kvar i Eliserien med en 9e placering. Klubbens starkaste spelare, Pontus Carlsson, representerade segrande Sollentuna SK denna säsong liksom några säsonger tidigare och senare.

2006/07 spelade LASS utan stormästarförstärkningar och blev sist i Elitserien.

I det nya seriesystemet för 2007/08 med Elitserie, Superetta och därunder fyra division 1-grupper vann Schack 08 Division 1 Östra och kvalificerade sig därmed till Superettan 2008/09. Där blev kubben 8:a och förpassades åter till Division 1.

Jan Nordström, författare till ÖSF:s jubileumssbok till 80-årsjubileet samt under ett par år ordförande i Schack 08, här i en seriematch mot LASS i början på 2000-talet.

2010/11 gick Schack 08 åter upp i Superettan där man sedan förblivit. LASS och SS Allians har under senare år fått kämpa för att klara sig kvar i Division 1.

Östgötaserien

Efterhand som det allsvenska seriesystemet byggdes ut så minskade utrymmet för Östgötaserien. Ändå kunde ÖSF organisera två grupper i Östgötaserien ända till år 2000. Därefter har intresset bara räckt till för en grupp. En bidragande orsak till att två grupper kunde spelas under hela 80- och 90-talet var att de större klubbarna i distriktet hade många ungdomar som också ställde upp i de vanliga lagtävlingarna och inte bara i ungdomstävlingarna. Säsongerna 1995/96 och 1996/97 hade t.ex. LASS inte mindre än 9 lag sammanlagt i Allsvenskan och Östgötaserien. Endast SK Rockaden i Stockholm och SS Manhem i Göteborg kunde mobilisera fler lag.

Östgötamästerskapet

De individuella mästerkapen för seniorer respektive juniorer spelades under decennier som schweizerturneringar med 6 ronder. Uppslutningen var ofta god under 80-talet och början av 90-talet. 1981/82 deltog t.ex. 30 spelare i seniorklassen och 19 spelare i juniorklassen. Efterhand minskade intresset för denna tävling och tävlingen fick ställas in 1995 och 2000. Därefter kom östgötamästaren att koras som bäste östgöte i Påskturneringen. Denna tävling

som årligen arrangeras av Schack 08 hade under 90-talet blivit allt populärare och stal kanske fokus från separata DM-tävlingar.

Se tabell över distriktsmästare för seniorer respektive juniorer.

Turneringar i Östergötland

Varamoronden

På 1970-talet var den årliga snabbschackturneringen Varamoronden i Motala ett begrepp. Tävligen lades ned i början på 80-talet men återuppstod 1996 med 72 deltagare och den då nykorade Sverigemästaren Robert Åström som segrare. Tävligen spelades sedan med tidshandikapp under några år och samlade ett par gånger över 80 deltagare. 2002 spelades tävlingen med 59 deltagare. Pontus Carlsson, LASS, kunde då upprepa sin seger från år 2000. Därefter lades tävlingen ned.

Stångåslaget

Sedan Motala SS lagt ned Varamoronden så tog LASS 2003 upp stafettspinnen och startade Stångåslaget, en liknande snabbschacktävling men med lite ny energi. Första året drog tävlingen 101 deltagare med IM Emanuel Berg som segrare. Trevliga spelförhållanden och fina prispengar gjorde att tävlingen under flera år lockade ca 80 spelare, mestadels från Östergötland och intilliggande distrikt men också ett antal spelare ur sverigeeliten. GM Evgenij Agrest som vann tävlingen tre år i rad fick flest segrar. Sista året som Stångåslaget spelades var 2011, då med 55 deltagare. Därefter lades Stångåslaget ned av LASS för att ge plats åt nystarten av Svenska Cupen.

Påskturneringen

1996 startade Schack 08 en ny årligen återkommande öppen turnering som efter något år kom att kallas Påskturneringen. Denna fyradagarsturnering konkurrerade till en början med 9-dagarsturneringen Öppna SM.

Öppna SM hade under 70- och 80-talet varit en mycket populär turnering, inte minst 1982 då 90-årsfirande Norrköpings Schacksällskap arrangerade tävlingen. Under 90-talet minskade intresset för Öppna SM och den spelades sista gången i Visby 1997 med mycket litet intresse.

Den första Påskturneringen samlade 110 deltagare som såg Lars Degerman, Vällingby SS som segrare. Efterhand kom tävlingen att utvecklas till Sveriges största öppna schackturnering. År 2002 deltog t.ex. hela 192 spelare. GM Jonny Hector segrade. Deltagarantalet har därefter sjunkit något till ca 150 men ändå samlat stora delar av den svenska eliten och ett antal utländska stormästare.

Sedan 2001 fungerar Påskturneringen också som distriktsmästerskap för Östergötland.

Dam- och flickschack

I denna historik lägger vi diskussionen om varför färre kvinnor än män spelar schack åt sidan. Det kan konstateras att schackspelande flickor och kvinnor i Östergötland har hållit sig väl framme i en nationell jämförelse.

Solweig Haraldsson, SS Allians, var Sveriges starkaste kvinnliga schackspelare under slutet av 60-talet och halva 70-talet. Hon segrade bl.a. i SM:s damklass inte mindre än 6 gånger. I flera år var hon också sekreterare i Östergötlands Schackförbund och även ledamot i Sveriges Schackförbunds styrelse.

Under 80-talet och senare deltog många flickor i östgötaklubbarnas ungdomsverksamhet. I de yngre grupperna var det nästan lika många flickor som pojkar. Bland de äldre ungdomarna var flickorna dock i klar minoritet. Några flickor från Östergötland kom att bli både nationellt och internationellt kända. I mitten av 80-talet började särskilt Viktoria Johansson och Ingela Eriksson från LASS att hålla sig framme i Östergötlands knatte- och ungdomscuper. 1990 deltog de framgångsrikt i Tornhagsskolans segrande lag i högstadieklassen i Skollag-SM. Redan året innan hade Viktoria blivit 5:a i flickklassen i Kadett-VM.

Både Ingela och Viktoria hade redan något år tidigare deltagit i det svenska flicklandslaget men kom också att delta i damlandslaget i schackolympiaderna. Viktoria debuterade på andra bordet i schackolympiaden i Novi Sad 1990 och tog där 75 vinstprocent. Ingela debuterade i OS-laget 1994 i Moskva. Två år senare var det tung östgötsk representation i damernas OS-lag med Viktoria på första bordet och Ingela på andra bordet i olympiaden i Armenien. Viktoria deltog sedan regelmässigt i det svenska OS-laget t.o.m. 2006. Ingela flyttade till Australien och deltog vid något tillfälle i Australiens OS-lag för damer.

Viktoria Johansson i damzonturneringen 1995 i Linköping i partiet mot Johanna Paasikangas

Individuellt gick det särskilt bra för Viktoria. I den nordiska damzonturneringen 1993, motsvarande ett nordiskt mästerskap, blev hon tredelad segrare. Det följande sarspelet i Helsingfors vann hon före Johanna Paasikangas och Ingrid Dahl. Beroende bl.a. på denna framgång ombads LASS att arrangera den följande damzonturneringen i Linköping. Paasikangas fick då revansch och vann tävlingen med Viktoria på tredje plats.

Att flickschacket var starkt i Östergötland framgår bl.a. av att i 1994 års flicklandslag var inte mindre än tre av de sju deltagarna från Östergötland, Ingela Eriksson och Anna Eriksson från LASS samt Maria Pham från Schack 08. Anna Eriksson hade året innan kommit 6:a i Ungdoms-EM för flickor under 14 år.

Även i fortsättningen kan östgötska framgångar noteras:

1994, 1995 och 1996 Maria Pham, Schack 08 segrare i Flick-SM

1998 Eva Berglund, LASS, segrare i öppna Flick-SM

2006 Annika Lönnemark, LASS, segrare i Flick-SM

2007 Linda Åström, LASS, segrare i Nordiska Mästerkapet för flickor

2009 Linda Åström, segrare i Flick-SM och Nordiska Mästerskapet för flickor

2010 Linda Åström, segrare i Flick-SM

Korrschackprestationer

Korrespondensschacket har en stark tradition i Östergötland. Individuella SM-titlar har hemförts av Willy Pettersson 1955, Rune Averby 1973, Bengt Hammar 1976, Ulf Svenson 1977, Ingemar Schütz 1978 och Pavel Lacko 1983.

Även i Lag-SM har östgötklubbarna varit framgångsrika med segrar för SS Allians 1974 och 1976, LASS 1978 samt Schack 08 1980 och 1984.

I internationella tävlingar har flera östgötar deltagit på hög nivå. Ingvar Carlsson blev Internationell mästare i korrespondensschack efter en andraplats i 20e europamästerskapet med start 1979 och starkt resultat i ett OS-kval för Sverige ett par år senare. Några år senare fick Ingvar chansen att vara med i jubileumsturneringen SSKK-bulletinen 40 år. Sedan turneringen avslutats efter drygt tre år 1997 kunde konstateras att Ingvar blivit 6:a och bästa svensk med $8\frac{1}{2}$ poäng av 15 möjliga och samtidigt erövrat stormästartiteln i korrespondensschack. Ingvar har därefter endast spelat lagmatcher för Sverige, senast på första bordet i den ännu icke avslutade finalen i 16e Schackolympiaden.

Bengt Hammar deltog redan i finalen till 8e Schackolympiaden 1997-1982 och blev utsedd till internationell mästare 2001. Han spelade senare bl.a. på Sveriges första bord i finalen av OS 11, 1992-1999.

Den främsta östgötska prestationen i den individuella VM-cykeln har Ulf Svenson stått för. Han blev 12:a i 13e VM-finalen 1989-1998 (!) men blev internationell mästare redan 1986 efter sin andraplats i $\frac{3}{4}$ - finalen till 13e VM-finalen..

Bo Sjögren blev internationell mästare 2000 efter sin fjärdeplats en semifinal till EM 63.

Robert Ericsson fick efter en stark prestation i Korr-SM 1995 chansen att delta för Sverige i Östersjöturneringen som startade 1997. Hans resultat i denna lagtävling gav honom en IM-titel 2000.

Jörgen Nilsson, Schack 08, har spelat i flera internationella matcher, bl.a. 19e OS-kvalet. Hans prestationer har renderat honom SIM-titeln 2001 (SIM = Senior International Master dvs, något svårare att få än IM-titeln) efter bl.a. fjärdeplatsen i Nordisk Cup 2 1997-2000.

Schackgymnasiet

Höstterminen 1988 startades Sveriges första schackgymnasium i Norrköping på initiativ av bl.a. Sveriges Schackförbunds ordförande Christer Wänéus från just Norrköping. Gymnasiet hade riksintag med 8 elever per årskurs. Efter ett par år så gick följaktligen 24 elever per år på schackgymnasiet. Nils-Gustaf Renman, tvåfaldig Sverigemästare och internationell mästare, rekryterades som schacklärare. Eleverna som hade schack gick på De Geerskolan eller Ebersteinska skolan. De hade 5 timmar schack per vecka samt i övrigt normalt program för aktuell studielinje. Schackgymnasiet kom att betyda mycket för schackintresse och spelstyrka för såväl de östgötaelever som gick på schackgymnasiet som de elever som kom från övriga landet.

Som nämnts under avsnittet om Skol-lag-SM så segrade norrköpingsgymnasierna tre gånger i denna tävling under schackgymnasieperioden. Roligast var kanske 1993 då De Geer också vann det nordiska mästerskapet på Island med Jonas Barkhagen, Johan Hellsten, Viktoria Johansson, Richard Persson och Andes Jansson i laget. Bland andra starka spelare som gick på schackgymnasiet kan nämnas Jesper Hall, Pontus Sjödahl, Mikael Jonsson, Ingela Eriksson och Eva Jiretorn.

Tyvärr upphörde de ekonomiska förutsättningarna för att driva specialgymnasier av typ Schackgymnasiet att gälla efter 10 år, till skillnad från idrottsgymnasierna som även fortsättningsvis fick utbildningskostnaderna täckta av ungdomarnas hemkommuner. Trots regeringsuppvakning av Nils-Gustaf Renman och Schackakademin så kunde ingen lösning för att finansiera schackgymnasiet finnas utan läsåret 1997/98 blev det sista året för schackgymnasiet i Norrköping.

Östergötlands första stormästare

Med den breda ungdomsverksamhet som startade i östgötaclubbarna kring 1970 och som utvecklades ytterligare under 80- och 90-talet kom det naturligtvis också fram flera unga elitspelare. Schack 08as framgångsrika elitserielag var till största delen frukten av en stor och välskött ungdomsverksamhet. Även i LASS blev flera av ungdomarna bland de bästa i landet som framgått av tidigare avsnitt. Mest framgångsrik hittills har Pontus Carlsson blivit.

Pontus präglades tidigt av sin far, Ingvar Carlsson. Han fick redan som treåring följa med på dennes schackgrupp i Nykil. Som fyraåring deltog han i schackgruppen där och i Lambohov. Hans första tävling var Östergötlands knattcup strax före sin 5-årsdag. 1989 skedde debuten i yngsta klassen i Skol-SM. Topplaceringarna började komma ett par år senare, 1991, med seger i yngsta klassen, födda 1982 och i den internationella ungdomsturneringen Göteborg Cups yngsta klass. Bland övriga framgångar i ungdomen kan nämnas segern i Västkustspelen 1995 före bl.a. Emanuel Berg som kvalificerade för deltagande i snabbschack-VM för barn i Paris. Där blev Pontus 6:a.

Pontus Carlsson, segrare i Väst kustspelen 1995.

Trots 5 segrar med olika skolor i Skol-lag-SM så blev det aldrig någon seger i nordiska Mästerskapet för skollag. Däremot vann Pontus det individuella nordiska skolmästerskapet i Gausdal 1999. I kadett- och junior-SM deltog Pontus första gången 1991. Bästa resultatet i junior-SM blev en andraplats i Ronneby 1998

Liksom flera andra av Sveriges unga och starkaste spelare så deltog Pontus även i Ungdoms-EM och Ungdoms-VM några gånger. Första gången var Ungdoms-EM 1992 i Slovakien där han blev 6:a bland pojkar upp till 10 år.

För en större svensk schackpublik blev Pontus kanske mest känd för sina framträdanden i 1000-mannaschacket i Stockholm. Det började 1999 då han i denna intensiva snabbschackturnering stod som den yngste segraren någonsin i denna tävling och fick ta emot den klassiska guldtackan ur Erik Pensers hand. 2001 blev han delad segrare men efter ett extra särspelsparti räknad som två efter Lars Degerman. 2003 blev han odelad segrare igen och därmed den som segrat flest gånger i tusenmannaschacket. Någon sade att det skulle vara någon på P från Östergötland som skulle segra i tusenmannan. 1997 vann Peter Laveryd och 2000 var det Per VernerSSons tur.

2001 debuterade Pontus i SM-gruppen där han sedan kom att spela flera gånger enligt ovan i SM-avsnittet.

Pontus valde att efter gymnasiet satsa på schack ett par år. Den första IM-inteckningen kom i Göteborg 2001 och den andra i Europacupen för klubblag 2002 med Sollentuna. 2004

tillbringades med studier i spanska och schack i Málaga. 6 ytterligare IM-inteckningar inhämtades i spanska turneringar det året.

2005 arrangerade Sverige Lag-EM i Göteborg. Som arrangör tilläts Sverige ha med tre lag. I ett av dess "utvecklingslag" tog Pontus sin första stormästarnorm. Två stycken till kom i Spanien året därpå. Segern i stormästarturneringen i Soller på Mallorca räknar Pontus som sin roligaste framgång tillsammans med de dramatiska segrarna i tusenmannaschacket. Femteplatsen i Sigemanturneringen våren 2007 gav en fjärde GM-norm. FIDE kunde därefter med gott samvete utnämna Pontus till stormästare.

Under flera år deltog Pontus därefter i de svenska lagen i Lag-EM och Schackolympiaden.

Schackfyran

Schackfyran har numera i många år varit den i särklass största schacktävlingen i Östergötland. Östgötafinalen samlade 528 deltagare 2013. I riksfinalen lyckades Nykils skola bäst av skolklasserna från Östergötland och blev 10:a av 114 lag. Historien om Schackfyran går vidare...

Östgötafinal i Schackfyran 2013 på Anders Ljungstedts gymnasium i Linköping

ÖSF, distriktsmästare och ordföranden

(För 1993 och tidigare se 80-årsboken)

År	Östgötamästare	Juniormästare	Ordförande
1994	Håkan Greiff	Lasse Danielsson	Ingemar Eriksson
1995	inställt	inställt	Ingemar Eriksson
1996	Peter Laveryd	Björn Alling	Ingemar Eriksson
1997	Nedeljko Malesevic	Anders Nordenfelt	Ingemar Eriksson
1998	Nedeljko Malesevic	Per Erlandsson	Ingemar Eriksson
1999	Per Vernersson	Andreas Jörgensen	Ingemar Eriksson
2000	inställt	inställt	Ingemar Eriksson
2001	Per Vernersson	Pontus Carlsson	Ingemar Eriksson
2002	Johan Ingbrant	Martin Björklund	Ingemar Eriksson
2003	Johan Ingbrant	Robert Barklund	Tomas Bensköld
2004	Per Vernersson	Simon Rosberg	Tomas Bensköld
2005	Per Vernersson	Simon Rosberg	Mårten Garner
2006	Ingemar Schütz	Lucas Wickström	Mårten Garner
2007	Josef Ask	Johan Wiklund	Ingvar Carlsson
2008	Josef Ask	Simon Rosberg	Ingvar Carlsson
2009	Josef Ask	Simon Rosberg	Ingvar Carlsson
2010	Josef Ask	Simon Rosberg	Ingvar Carlsson
2011	Pontus Carlsson	Simon Rosberg	Ingvar Carlsson
2012	Simon Rosberg	Linda Åström	Ingvar Carlsson
2013	Love Janse	Sam Grundel	